

Motion till riksdagen
2008/09:U206

av Hans Linde m.fl. (v)

Israels ockupation av Palestina

1 Innehållsförteckning

1	Innehållsförteckning	1
2	Förslag till riksdagsbeslut	2
3	Inledning.....	3
4	Annapolis – en fredskonferens dömd att misslyckas	4
5	Israels övergrepp på folkrätten och de mänskliga rättigheterna.....	5
5.1	Illegala israeliska bosättningar	5
5.2	Muren.....	5
5.3	Flyktingars rätt att återvända.....	6
5.4	Jerusalems status	6
5.5	Isoleringen av Gaza.....	7
6	Respekten för demokratin.....	7
7	EU:s handel med Israel.....	8
8	EU:s bistånd till den palestinska myndigheten	9
9	Sveriges samarbete med Israel.....	9

Fel! Okänt namn på

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige med kraft bör verka inom EU, FN och Annapolisprocessen för att Hamas ges tillträde till fortsatta fredsförhandlingar under samma förutsättningar som al-Fatah.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör agera för att förhindra att nya israeliska bosättningar tillkommer på palestinsk mark och för att befintliga bosättningar omgående avvecklas.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör agera för att förhindra att bygget av muren fortgår samt att mur som redan har byggts på ockuperad mark rivs.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige i fortsatta förhandlingar bör driva att frågan om flyktingarnas rätt att återvända förs upp på dagordningen och att resolution 194 ska respekteras.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige som enskild stat, inom ramen för FN och EU, ska kräva att Gazaremsans luft-, sjö- och landvägar öppnas.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör respektera det palestinska valet och upprätta förbindelser med såväl al-Fatah som med Hamas.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör medverka till dialog och försoning mellan al-Fatah och Hamas.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige aktivt bör arbeta för att EU:s politiska och ekonomiska bojkott av den palestinska staten och dess företrädare helt upphör.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige bör verka för att EU:s handelsavtal med Israel rivs upp.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom EU ska verka för att de pågående förhandlingarna med Israel om fördjupade och utvecklade relationer omgående avbryts.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige inom EU kraftfullt ska verka för att EU:s budgetbistånd till det palestinska folket snarast återupptas och utformas så att det kommer hela den palestinska befolkningen till del och inte gynnar någon av parterna i den inompalestinska konflikten.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige omgående ska upphöra med alla former av militärt samarbete och utbyte med Israel.

3 Inledning

I år firar staten Israel 60-årsjubileum, samtidigt intensifieras ockupationen av Palestina och livet för den palestinska befolkningen blir allt svårare. I den här motionen avser Vänsterpartiet att visa att trots fredskonferensen som hölls i Annapolis förra året visar Israel inte några tecken på vilja att upphäva ockupationen och att freden i Mellanöstern fortsätter att vara avlägsen. Israel har tiden efter konferensen fortsatt att bygga ut den mur som enligt FN bör rivas. Israel fortsätter att bygga ut illegala bosättningar i det ockuperade Västbanken och östra Jerusalem. De flyktingar som enligt FN har rätt att flytta tillbaka nekas detta, och befolkningen i Gaza lever på grund av israelisk blockad under katastrofala förhållanden. Israels övergrepp mot de mänskliga rättigheterna blir allt fler och allt grövre. Bara i staden Nil'in har elva personer dödat under sommaren när de protesterat mot Israels murbygge runt byn. Sex av de dödade var barn under 18 år. Ashraf Abu Rahma sköts i benet på mycket nära håll samtidigt som han var bakbunden och bar ögonbindel. 10-åriga Ahmed Moussa sköts i huvudet på fem till tio meters avstånd av israelisk militär. Detta är två av många exempel på ockupationens grymhet.

Så länge Israel vägrar respektera ens palestiniernas mest grundläggande mänskliga rättigheter kommer det fredsavtal som slöts i Annapolis endast att vara ett spel för gallerierna och sakna förutsättningar för att leda till en hållbar fred. Vänsterpartiet anser att Sverige och det internationella samfundet inte kan låta ännu ett år av ockupation fortskrida. Vi bör i stället agera kraftigt för att sätta press på Israel. EU har påbörjat arbetet med att fördjupa det handelsavtal som finns mellan EU och Israel. Detta samarbete bör genast frysas. För Sveriges del bör vi avbryta alla former av militärt samarbete och utbyte med Israel.

Palestiniernas förhandlingsposition är i dag kraftigt försvagad på grund av konflikten mellan al-Fatah och Hamas. Denna konflikt är långt ifrån en inom-palestinsk konflikt, utan i stor utsträckning skapad av USA och EU genom deras terrorlistning och isolering av Hamas. Detta har skapat den olyckliga inre motsättning inom Palestina som ingen annan än Israel tjänar på. Sverige bör återuppta kontakterna med Hamas och med kraft verka inom EU, FN och Annapolisprocessen för att Hamas ges tillträde till fortsatta förhandlingar under samma förutsättningar som al-Fatah. Fortsatta förhandlingar kommer att vara meningslösa så länge det palestinska folkets demokratiskt valda representanter inte tillåts sitta med vid förhandlingsbordet och Israel inte visar genuin vilja att respektera folkrätten, FN-resolutioner och de mänskliga rättigheterna.

Det är inte acceptabelt att omvärlden med USA, Ryssland, EU och FN i spetsen ställer hårdare krav på de ockuperade palestinierna än vad man gör på ockupationsmakten Israel. Det är hög tid att Israel får stå till svars för sina övergrepp. Det är dags att omvärlden reagerar mot ockupationsmakten Israels avskyvärda agerande och dess uppenbara likgiltighet för palestinska liv.

Israels försvarare brukar hänvisa till de palestinska självmordsbombarna. Vänsterpartiet anser att Sverige ska kritisera varje brott mot de mänskliga

Fel! Okänt namn på

rättigheterna och folkrätten oavsett av vem, var eller med vilka motiv dessa brott genomförs. Attacker mot civila strider mot folkrätten och kan aldrig ursäktas, och de kan inte heller rättfärdiga nya och i Israels fall än grövre övergrepp. Israels grova och omfattande övergrepp och brott mot de mänskliga rättigheterna kan därför aldrig ursäktas med hänvisning till landets säkerhet.

4 Annapolis – en fredskonferens dömd att misslyckas

På initiativ av USA arrangerades en fredskonferens i Annapolis i november 2007. Samtalsparterna var Mahmud Abbas och Ehud Olmert. Det officiella syftet med konferensen var att skapa en palestinsk stat vid sidan av Israel. Tanken var att konferensen skulle vara startskottet för ett års kommande förhandlingar med målet att upprätta en tvåstatslösning till början av 2009. För att lyckas med detta skulle parterna återgå till färdplanen för fred, som lanserades av George W. Bush år 2004.

Men fredskonferensen i Annapolis var redan från början dömd att misslyckas. En orsak till detta är att den folkvalda palestinska regeringen under Hamas utestängdes från förhandlingarna. Mahmud Abbas har inte mandat att ensam representera den palestinska befolkningen. När han ändå sätter sig i förhandlingar med ockupationsmakten öppnar det för ännu större klyftor i det palestinska samhället. Detta utnyttjar Israel och USA, som kan pressa en splittrad och svag palestinsk ledning att gå med på fredsavtal där Israels dominans över Palestina befasts. Under Annapolistoppmötet fattades mycket riktigt inte några beslut i centrala frågor, såsom statusen för östra Jerusalem, palestinska flyktingars rätt att återvända samt muren. Vänsterpartiet menar att konferensen i Annapolis och de efterföljande förhandlingarna inte för något konstruktivt med sig utan de ger Israel möjlighet att utnyttja palestiniernas splittring för att kringgå folkrätten och FN:s resolutioner. Israel använder sig av fredsforhandlingar för att ge sken av fredsvilja. I själva verket intensifieras ockupationen för var dag som går. Vi menar därför att de förhandlingar som påbörjades i Annapolis kommer att vara meningslösa så länge det palestinska folkets demokratiskt valda representanter inte tillåts sitta med vid förhandlingsbordet och Israel inte visar genuin vilja att respektera folkrätten, FN-resolutioner och de mänskliga rättigheterna.

Sverige bör med kraft verka inom EU, FN och Annapolisprocessen för att Hamas ges tillträde till fortsatta fredsforhandlingar under samma förutsättningar som al-Fatah. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5 Israels övergrepp på folkrätten och de mänskliga rättigheterna

Israel bryter konsekvent mot internationella lagar och uppmaningar. I detta stycke avser vi att följa upp vad som hänt i några centrala frågor sedan förhandlingarna i Annapolis påbörjades förra året. Israel har under den tiden som gått intensifierat ockupationen av Palestina på flera områden.

5.1 Illegala israeliska bosättningar

Inför fredskonferensen i Annapolis sade Ehud Olmert följande: ”Vi har lovat i ”färdplanen” att inte bygga nya bosättningar. Det blir inga nya bosättningar och ingen konfiskering av mark.” Mycket riktigt var en frysning av bosättningsbyggande och tillbakadragande en del av färdplanen för fred. Men verkligheten talar ett annat språk. När färdplanen antogs år 2004 var antalet bosättare ungefär 200 000, och fyra år senare är siffran uppe i 450 000 – detta trots att det enligt internationell lag är förbjudet att flytta den egna befolkningen till ockuperad mark. På grund av bosättningarna och den omkringliggande muren styckas den palestinska infrastrukturen upp och ett fungerande samhällssystem omöjliggörs. Palestiniernas rörelsefrihet är kraftigt begränsad. Väg 443 mellan Västbankens viktigaste städer Jerusalem och Ramallah är sedan 2002 avstängd för palestinier och får endast användas av israeler. Under året som gått annekterade Israel ett område som utgör hela 12 % av den ockuperade Västbanken. Syftet denna gång var att bygga en ny väg, 3 500 bostäder samt ett industriområde. Sverige bör kraftfullt agera för att förhindra att nya israeliska bosättningar tillkommer på palestinsk mark och för att befintliga bosättningar avvecklas omgående. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5.2 Muren

En central del i Israels ockupation är byggandet av den omfattande muren på de ockuperade områdena. Enligt en sammanställning av Israels regering som lades fram i Israels högsta domstol den 25 augusti 2005 kommer murens fulla längd att uppgå till 703 km – 80 % av detta på ockuperad mark. Enligt FN-organet Ocha var, i maj 2006, 60 500 palestinier i 42 byar och städer på Västbanken direkt drabbade av muren. Många av dessa palestinier har förlorat sin åkermark eller isolerats från sina arbeten, släktingar eller marknader. Internationella domstolen i Haag fastslog den 9 juli 2004 att den mur som Israel bygger strider mot folkrätten. Trots det har bygget av muren fortsatt det senaste året. Detta beror till en stor del på att antalet bosättningar i östra Jerusalem ökat, vilket betyder att behovet av att bygga ut muren ökat. I februari detta år utlovades en stor summa pengar för att påbörja utbyggandet av muren i bl.a. Jerusalem. Redan i dag skär muren rakt igenom staden på flera ställen, vilket

Fel! Okänt namn på

innebär stora negativa konsekvenser för det palestinska folket. Det är omöjligt att bygga en framtida självständig palestinsk stat när hela samhället är fragmenterat på grund av muren. Ariel Sharon talade under sin tid som premiärminister om en "kantonlösning" för palestinierna, men de delar av Västbanken som fortfarande är i palestiniernas händer påminner mer om de svartas bantustans i apartheidens Sydafrika. Vänsterpartiet menar därför att Sverige bör agera för att förhindra att bygget av muren fortgår samt att mur som redan har byggts på ockuperad mark rivs. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5.3 Flyktingars rätt att återvända

Krigen 1948 och 1967 resulterade i två flyktingvågor då palestinier i de områden som i dag utgör staten Israel fördrevs, tvångsflyttades eller flydde på ett sätt som inte kan beskrivas som annat än etnisk rensning. Antalet palestinska flyktingar uppgår i dagsläget till ca 5 miljoner människor runtom i världen. Huvuddelen bor i dag i grannländerna där de i många fall saknar samma rättigheter och medborgarskapsstatus som lokalbefolkningen.

Artikel 11 i FN:s generalförsamlings resolution 194 från 1948 fastställer att "de flyktingar som önskar återvända till sina hem och bo i fredlig samvaro med sina grannar borde tillåtas göra det så snart det är praktiskt möjligt, och kompensation borde utbetalas åt dem som väljer att inte återvända samt för förlorad eller förstörd egendom". Israel har dock inte respekterat resolution 194 och förvägrat de palestinska flyktingarna rätten att återvända. Ingen kompensation har heller utbetalats. Fred i Mellanöstern förutsätter att frågan om de palestinska flyktingarna förs upp på dagordningen och finner en lösning i enlighet med FN:s resolution. Sverige bör i fortsatta förhandlingar driva att frågan om flyktingarnas rätt att återvända förs upp på dagordningen och att resolution 194 ska respekteras. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5.4 Jerusalems status

Frågan om vilken status staden Jerusalem ska ha är central. I en framtida självständig palestinsk stat vill palestinierna se östra Jerusalem som huvudstad. Detta stöds av FN, som i flertalet resolutioner fastställt att östra Jerusalem är ett palestinskt territorium och en del av det ockuperade Västbanken, bl.a. i resolution 478. En förutsättning för att ockupationen av östra Jerusalem ska upphöra är att de israeliska bosättningar som finns på området avvecklas och att inga nya byggs. Israel förband sig år 2003 i färdplanen för fred att åta sig detta uppdrag. Detta löfte upprepades också i Annapolis då Israel lovade att uppfylla de målsättningar som fastlades 2003. Men dessa löften har inte följts av praktisk handling. Israel fortsätter att demolera palestinska hem och ge godkännande till bygget av nya bosättningar. I juli gav till exempel den israeliska myndigheten klartecken till bygget av ytterligare 1 300 bostäder i

östra Jerusalem. Detta är det största enskilda tillskottet till bosättningarna i östra Jerusalem sedan 1967. Fred kommer inte att vara möjligt utan en lösning på frågan om Jerusalems status.

5.5 Isoleringen av Gaza

Gazaremsan motsvarar i storlek den svenska ön Orust men har 1,5 miljoner invånare. Den 19 september 2007 definierade den israeliska regeringen Gazaremsan som "fientligt territorium" och beslutade att Israel har rätt att stänga av el- och bränsletillförseln till Gaza som ett svar på palestinska väpnade gruppers raketattacker mot israeliska städer. Sjö-, luft- och landvägar till området stängdes helt. Beslutet har kritiserats hårt bl.a. av den israeliska människorättsorganisationen B'Tselem, som menar att isoleringen är en kollektiv bestraffning i strid med folkrätten. Isoleringen har i grunden slagit sönder ekonomin i Gaza och skapat en djup humanitär kris. Stora delar av befolkningen överlever bara genom humanitär hjälp via internationella hjälporganisationer. FN-organet Ocha berättar att stora delar av befolkningen är hänvisade till en kost bestående av tomater och vitt bröd och att undernäring och bristsjukdomar ökar kraftigt, i synnerhet bland barnen, till följd av Israels isolering. Sverige måste stå upp för folkrätten och kräva att Israels kollektiva bestraffning av Gazas befolkning hävs. Sverige ska som enskild stat, inom ramen för FN och EU, kräva att Gazaremsans luft-, sjö- och landvägar öppnas. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

6 Respekten för demokratin

När valet i Palestina genomfördes i januari 2006 var det enligt alla bedömare och valobservatörer, inklusive Sveriges nuvarande utrikesminister, mönstergillt. Palestina fick en folkvald president och en folkvald regering. Hamas vann ett val som har beskrivits som arabvärldens mest demokratiska och rättvisande val. För Palestina var det en stor seger att man lyckades hålla ett så demokratiskt val trots att det hölls under israelisk ockupation. USA och EU har vägrat respektera utgången av valet eftersom det sedan tidigare terrorstämplade Hamas fick de palestinska väljarnas förtroende. Resultatet blev att biståndspengar till Palestina hölls inne och att det palestinska folkets nyvalda regering isolerades från alla internationella förbindelser. Samtidigt frös Israel utbetalningarna av palestinska tullintäkter, vilket ditintills varit den största inkomstkällan för den palestinska myndigheten. Följderna av detta blev att befolkningen i de palestinska områdena, främst Gaza, kom att sakna mat, vatten, el och andra förnödenheter. Även sjukvård, utbildningsväsende och andra samhällsfunktioner föll till stor del samman när den palestinska myndigheten inte längre hade möjlighet att betala löner till de anställda.

Som ett resultat av omvärldens orättvisa isolering av Palestina och de konsekvenser det fått för människorna, har motsättningarna trappats upp mellan

Fel! Okänt namn på

al-Fatah och Hamas. I mars 2007 bildades dock en samlingsregering med al-Fatah, Hamas och oberoende medlemmar. Men EU fortsatte med den ekonomiska och politiska bojkotten varpå motsättningarna mellan al-Fatah och Hamas förvärrades, samlingsregeringen bröt samman och president Abbas utlyste undantagstillstånd. Abbas tillsatte då själv, i strid med den palestinska författningen, en ny regering. Den regeringen har framför allt haft kontroll över Västbanken medan Hamas kontrollerat Gaza. Ett flertal strider har utlösts mellan de båda grupperna där civila har fått sätta livet till. När Abbas tillsatte regeringen bröt EU delvis den politiska isoleringen och inledde samtal med al-Fatah och president Abbas. Sedan dess har Hamas och Gaza hållits under fortsatt isolering.

Vänsterpartiet menar att USA och EU gjort ett allvarligt fel i att politiskt och ekonomiskt bojkotta Palestina efter det väl genomförda valet. Genom att ensidigt ha tagit sida för en part i den interna palestinska konflikten har EU och USA försvårat en fredlig lösning. Medan Hamas har hållits under fortsatt isolering har förbindelserna med al-Fatah återupptagits, inte minst inför förhandlingarna i Annapolis. En logisk konsekvens av detta är att motsättningarna mellan de båda partierna har förstärkts. De som främst har fått bära bördan av isoleringen av Hamas och av de inre motsättningarna är det palestinska folket, framför allt Gazas invånare. De som vunnit på detta är Israel, som fått en försvagad och splittrad palestinsk ledning att förhandla med.

Vänsterpartiet stöder det palestinska folkets kamp mot den israeliska ockupationen. Vi menar att Sverige inte bör gå den israeliska ockupationsmakten till mötes genom att ensidigt stödja någon sida i den interna palestinska konflikten. Sverige bör respektera det palestinska valet och ha politiska förbindelser med al-Fatah såväl som med Hamas. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

I den mån det finns krafter inom Hamas och al-Fatah som söker försoning bör Sverige ställa sig till förfogande genom att medverka till dialog och försoning mellan de båda parterna. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Ansvar för den miserabla situation som i dagsläget råder på Gazaremsan vilar självklart tyngst på Israels axlar, men även EU har genom sin bojkott bidragit till att försämra den humanitära situationen i de palestinska områdena. Sverige bör således aktivt arbeta för att EU:s politiska och ekonomiska bojkott av den palestinska staten och dess företrädare helt upphör. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

7 EU:s handel med Israel

Parallellt med sveket mot Palestina har EU ingått ett handelsavtal med Israel, som är ett av unionens mest förmånliga avtal. Israels export till EU skapar stora intäkter för såväl det israeliska näringslivet som den israeliska staten. Det är intäkter som utgör de ekonomiska förutsättningarna för fortsatt ockupation av Palestina. Liksom i andra handelsavtal som EU sluter ingår i avtalet

klausuler som rör mänskliga rättigheter. Avtalen sluts under förutsättning att EU:s handelspartner respekterar de mänskliga rättigheterna och kan hävas om situationen för de mänskliga rättigheterna förvärras. Det är uppenbart att den israeliska staten på åtskilliga punkter bryter mot vad avtalet föreskriver. Trots detta finns det inte några tecken som visar att Sverige och EU aktivt arbetar för att Israel i högre grad ska respektera det ingångna avtalet. Sverige måste därför i EU verka för att handelsavtalet med Israel rivs upp. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Den 16 juni beslutade EU:s utrikesministrar, på israeliskt initiativ, att inleda förhandlingar om att ytterligare utveckla relationerna med Israel inom ramen för EU:s associeringsråd med Israel. Sverige var ett av de länder som stödde beslutet. Vänsterpartiet anser att det är fullständigt orimligt att öppna för dessa förhandlingar samtidigt som Israel öppet och medvetet bryter mot redan ingångna avtal och överenskommelser. Vänsterpartiet motsatte sig i EU-nämnden att förhandlingarna skulle inledas och anser att Sverige inom EU ska verka för att de pågående förhandlingarna med Israel om fördjupade och utvecklade relationer med Israel omgående avbryts. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

8 EU:s bistånd till den palestinska myndigheten

När EU och dess medlemsstater inledde sin isolering av den palestinska myndigheten 2006 frös man sitt utvecklingsamarbete med palestinierna. I dag ger EU s.k. kapacitetsbistånd för att bygga upp den palestinska administrationen, exempelvis det palestinska finansdepartementet, samt ett temporärt stöd (TIM). Detta stöd kommer dock inte hela det palestinska folket till del, i synnerhet inte Gazaremsans lidande befolkning. Sverige bör även inom EU kraftfullt verka för att EU:s budgetbistånd till det palestinska folket snarast återupptas och utformas så att det kommer hela den palestinska befolkningen till del och inte gynnar någon av parterna i den inompalestinska konflikten. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

9 Sveriges samarbete med Israel

Israels övergrepp och brott mot de mänskliga rättigheterna har under det gångna året blivit grövre och alltmer omfattande. Trots detta har EU öppnat för ett fördjupat samarbete med Israel. Sverige är inget undantag. I sin utrikespolitiska deklaration sade den borgerliga regeringen att man ”ser goda möjligheter att fördjupa relationerna med Israel”. Samtidigt säger man att man vill vara en röst för ”fred, frihet och försoning”. Detta är två uttalanden som enligt Vänsterpartiet står i motsättning till varandra. Sveriges relation till

Fel! Okänt namn på

Mellanöstern borde vila på respekten för folkrätten och de mänskliga rättigheterna, men så är långt ifrån fallet i dag. Sverige har omfattande och djupa förbindelser med Israel, även på det militära området, vilka står i direkt motsättning till varje ambition att medverka till ett fritt Palestina och till fred i regionen.

Israel är den starkaste militärmakten i Mellanöstern men också den femte största exportören av krigsmateriel i världen. Sverige tillhör de länder som importerar krigsmateriel från Israel. Det är en import som mellan åren 2000 och 2005 uppgick till 235 miljoner svenska kronor och bl.a. omfattade laserpekare till mörkersikten och ammunition. Sveriges import från Israel skapar intäkter för den israeliska krigsindustrin och bidrar därigenom till att möjliggöra forskning och utveckling av israeliskt krigsmateriel.

Sverige exporterar inte några vapen till Israel, men det svenska försvaret har lånat ut krigsmaterielutrustning till den israeliska armén, bl.a. hjälmar och skyddsmasker. Sverige har låtit Israel testa krigsmateriel i Sverige. Bland annat testades i Kiruna ett förarlöst flygplan, UAV, tillverkat av Israel Aerospace Industries. Planet startade och landade på Kirunas flygplats och genomförde tesflygningar över Norrbotten. Personal från svenska försvaret och Försvarets materielverk har vid ett stort antal tillfällen deltagit vid konferenser arrangerade av den israeliska armén. Sverige har dessutom en militärattaché vid ambassaden i Tel Aviv med oklara arbetsuppgifter. Sveriges militära samarbete med Israel måste därför sammantaget betraktas som omfattande och långtgående.

Vänsterpartiet anser att Sveriges militära samarbete med ockupationsmakten Israel är oförsvarbart. Sverige kommer inte med någon större trovärdighet att kunna prata om folkrätt, fred eller mänskliga rättigheter så länge Sverige har ett långtgående militärt samarbete med en stat som öppet bryter mot folkrätten och de mänskliga rättigheterna. Alla typer av militärt samarbete och alla former av handel med krigsmateriel måste anses som otillständigt och motverkar fred i regionen. Sverige ska därför omgående upphöra med alla former av militärt samarbete och utbyte med Israel. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 24 september 2008

Hans Linde (v)

Marianne Berg (v)

Lena Olsson (v)

Alice Åström (v)

Amineh Kakabaveh (v)

Gunilla Wahlén (v)